

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๓๑/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๖๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด รุ่งเรืองพัฒนา คอนสตรัคชั่น	ผู้ฟ้องคดี
		องค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง ที่ ๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำ
ที่ ๓๕๐/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๗๖/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับจัดสรรงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม สายบ้านห้วยโป่งกาน
จำนวน ๕ โครงการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ถึงนายอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน เพื่อขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนและประมาณราคาให้เหมาะสม
กับสภาพพื้นที่และประโยชน์ใช้สอย จำนวน ๓ โครงการ ทั้งนี้ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนได้เสนอ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนพิจารณาอนุมัติ ซึ่งในระหว่างการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด
แม่ฮ่องสอน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาซ่อมแซมถนนตามโครงการดังกล่าวโดยที่
ยังไม่ได้รับการอนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนจากผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนอันเป็นการ
ดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ ขณะนั้นผู้ฟ้องคดียังไม่ทราบถึง

/ความไม่ชอบ...

ความไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว จึงได้ตกลงทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวม ๒ สัญญา คือ สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ งานจ้างปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ขนาดกว้าง ๔.๕๐ เมตร ยาว ๘,๕๒๐ เมตร วงเงินค่าจ้าง ๙๕๑,๐๐๐ บาท กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท มอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันสัญญา และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ งานจ้างปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน สายห้วยอมบ้านแม่จ่าน้อย ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๕,๐๐๐ เมตร วงเงินค่าจ้าง ๔๖๔,๙๐๐ บาท กำหนดเวลาแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท มอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันสัญญา ต่อมา ขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จนแล้วเสร็จ และจะส่งมอบงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งด้วยวาจาจากช่างควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า งานจ้างทั้งสองโครงการที่เข้าไปแล้วยังเบิกจ่ายค่าจ้างไม่ได้ เพราะยังไม่ได้รับการอนุมัติให้แก่ไขงบประมาณอุดหนุนจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดียุติการทำงานที่กำลังดำเนินการอยู่ ต่อมา นายอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า โครงการปรับปรุงถนนซ่อมแซมถนนดินเดิมทั้งสองโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการจัดจ้างและลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี ๒๕๕๘ และดำเนินการตามมาตรการการดำเนินการปรับลดค่างานก่อสร้างของหน่วยงานภาครัฐตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยเคร่งครัด และให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามบัญชีรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณและลงนามในสัญญาให้แล้วเสร็จ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบแล้วปรากฏว่า โครงการดังกล่าวไม่แล้วเสร็จตามแบบแปลนและไม่เป็นไปตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานพร้อมมีหนังสืออีกฉบับลงวันที่เดียวกันแจ้งการปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือยินยอมที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ เร่งรัดผู้ฟ้องคดีให้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ พร้อมแจ้งการปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอยกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับและขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินประกันและขอรับเงินชดเชยค่าเสียหายพร้อมยุติการทำงานเนื่องจากสัญญาจ้างทั้งสองฉบับเป็นสัญญาจ้างที่สร้างขึ้นโดยไม่สุจริต แบบแปลนที่นำมาประกาศจัดจ้างเป็นแบบที่ยังไม่ได้อนุมัติให้แก่ไขและมีไขแบบแปลนหรือรายละเอียดโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับจัดสรรงบประมาณ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ บอกลีกสัญญาจ้าง

/เลขที่ ๗/๒๕๕๘...

เลขที่ ๗/๒๕๕๘ และริบหลักประกันสัญญาของผู้ฟ้องคดี และเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีแล้ว ย่อมมีผลให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับคืนสู่ฐานะเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมูลค่าที่แท้จริงจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๗,๗๓๗ บาท รวมเป็นเงิน ๔๗๒,๖๓๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานจ้างมีผลงานคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินค่าการงานเป็นจำนวน ๓๘๐,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือยุติการทำงานตามสัญญา ดังกล่าวคิดเป็นเงินจำนวน ๓,๗๕๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๘๔,๑๕๑ บาท และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินหลักประกันสัญญาทั้งสองฉบับเป็นเงินจำนวน ๗๐,๗๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี และห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างเวียนผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันคืนหรือชดใช้เงินค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับเป็นเงินจำนวน ๘๕๖,๗๘๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๘๔๕,๓๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันคืนเงินหลักประกันสัญญาทั้งสองฉบับจำนวน ๗๐,๗๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ห้ามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหนังสือเวียนถึงรัฐ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน หรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งยกเลิกว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไม่รับฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๓. และข้อ ๔. ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาป้อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน และประกาศสอบราคาจ้างเหมาโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม (ห้วยอมบ้านแม่จ้าน้อย) หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาป้อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชนะการสอบราคาทั้งสองโครงการ และได้ตกลงทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก่ สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน

/๒๕๕๘...

๒๕๕๘ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นค่าจ้างจำนวน ๙๕๑,๐๐๐ บาท กำหนดเวลาแล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาจะต้องชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท มอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นค่าจ้างจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาต้องชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท และผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท มอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ต่อมา ไกล่ระยะเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อเร่งรัดการทำงานพร้อมทั้งแจ้งสงวนสิทธิการปรับตามสัญญา แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ แล้ว ผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งสงวนสิทธิการปรับและค่าปรับในอัตราวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดผู้ฟ้องคดีให้ทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่าได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ตรวจรับ จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำเงินจำนวน ๑,๔๑๕,๙๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี และเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอยกเลิกสัญญาจ้าง และขอคืนเงินประกันและขอรับเงินชดเชยค่าเสียหายพร้อมยุติการทำงาน โดยอ้างถ้อยคำของนายฤชา อ่อนนุ่ม ช่างผู้ควบคุมงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า งานที่ผู้ฟ้องคดีทำตามสัญญาจ้างหากแล้วเสร็จก็เบิกไม่ได้ เพราะยังไม่ได้อนุมัติให้แก่ขัวยกรแบบแปลนและอนุมัติงบประมาณจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการไม่แล้วเสร็จและยังไม่ได้ส่งมอบงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ให้แล้วเสร็จและแจ้งการปรับตามสัญญาดังกล่าว สำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสาเหตุที่ไม่ตรวจรับงานตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดี

/ทำงาน...

ทำงานไม่แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องปรับตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจงานจ้างแล้วปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามแบบแปลน และไม่เป็นไปตามสัญญา จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินการ ให้เป็นไปตามแบบแปลนตามสัญญาจ้างดังกล่าว และมีหนังสือลงวันที่เดียวกันแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จะเกินกว่าร้อยละสิบ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อาจพิจารณา บอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีได้ เว้นแต่ผู้ฟ้องคดีจะยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น จนกระทั่งครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งอัตราค่าปรับวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท และเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดี ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอยุติ การทำงานและขอบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ โดยอ้างเหตุผลว่า เนื่องจากแบบแปลนที่นำมาประกาศจัดจ้างยังไม่ได้รับการอนุมัติให้แก้ไข เป็นสัญญาจ้างที่ลงนามก่อนได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการและแบบแปลน และไม่ตรงกับรายละเอียดในใบจัดสรรงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อผู้ฟ้องคดี ไม่ยินยอมเสียค่าปรับ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งบอกเลิก สัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ และริบหลักประกันสัญญาเพื่อชำระค่าเสียหาย และต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ รวมทั้งริบหลักประกัน สัญญาเพื่อชำระค่าเสียหายที่เกิดจากการผิดสัญญาของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ทำสัญญาก่อนได้รับอนุมัติแก้ไขแบบแปลน นั้น เมื่อเทียบกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๒๙๖/๒๕๕๒ กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งจ้างไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แต่เมื่อได้ทำสัญญาจ้างและผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานถูกต้องแล้ว ผู้ว่าจ้างจะปฏิเสธไม่จ่ายเงินค่าจ้างโดยอ้างว่ามีการดำเนินการไม่ถูกต้อง ตามระเบียบไม่ได้ แต่กรณีนี้แบบแปลนตามประกาศสอบราคาจ้างเหมาทั้งสองโครงการดังกล่าว เป็นแบบแปลนเดียวกับสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ และจากผลการหารือ ขอแก้ไขแบบแปลนกับทางจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ได้มีหนังสือสั่งการให้ลดค่างานให้สอดคล้องกับ สภาพปัจจุบัน ซึ่งไม่ใช่เป็นกรณีที่แก้ไขแบบแปลนแต่อย่างใด แม้ว่าจะกระทำผิดระเบียบหรือไม่ก็ตาม แต่เป็นเรื่องที่ฝ่ายปกครองจะต้องไปว่ากล่าวกันเอง หากได้มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดี ทำงานตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับล่าช้ากว่ากำหนดในสัญญา และส่งมอบงานโดยที่งานยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งตามมาตรา ๓๘๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติให้ถ้าเจ้านายยอมรับ ชำระหนี้แล้วจะเรียกเอาเบี้ยปรับได้ต่อบอกสวณสิทธิการปรับไว้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิ เรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญาข้อ ๑๕ และข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

/และเมื่อค่าปรับ...

และเมื่อค่าปรับจะเกินกว่าร้อยละสิบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงบอกเลิกสัญญาและริบหลักประกันสัญญาเพื่อชำระค่าปรับ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มอบหลักประกันตามข้อ ๓ ของสัญญาทั้งสองฉบับ เพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ซึ่งตามข้อ ๑๗ ของสัญญากำหนดให้เงินค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่าย หรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้าง หรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้ ดังนั้น การริบหลักประกันเพื่อชำระค่าปรับจึงเป็นการดำเนินการตามสัญญา อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาล เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ผูกพันตามสัญญาตามข้อ ๑๙ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่มิมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคู่สัญญาเกี่ยวกับข้อกำหนดแห่งสัญญานี้ หรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญานี้ และคู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ ให้เสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาชี้ขาด การผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาล จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์จะฟ้องแย้งเรียกค่าปวดยการเป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นค่าเสียหายจากค่าจัดทำเอกสารหลักฐานคำให้การ ค่าส่งเอกสาร ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำมันรถ รวมเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียโอกาสในการจัดทำประโยชน์สาธารณะ ค่าใช้จ่ายบุคลากรในการทำงานในส่วนนี้ และค่าเสียเวลาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ไม่รับคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาและคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มตรวจสอบการทำงานของผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการก่อสร้าง และเมื่อครบกำหนดการส่งงานตามสัญญาดังกล่าวในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ปรากฏว่า งานจ้างแล้วเสร็จไปเพียงร้อยละ ๕๒ เท่านั้น ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีการดำเนินการเพิ่มเติมไปจนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ รวมเป็นงานที่แล้วเสร็จร้อยละ ๖๙ สำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ปรากฏว่า ในวันที่ส่งมอบงานนั้นผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จเพียงร้อยละ ๑๒ ของเนื้องานทั้งหมด ทั้งนี้ ไม่มีการก่อสร้างเพิ่มเติมอีกจนถึงวันบอกเลิกสัญญาทั้งสองฉบับ

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีวัตถุประสงค์ให้คู่สัญญาฝ่ายที่ถูกฟ้องได้ยกข้อต่อสู้เกี่ยวกับสัญญาอนุญาโตตุลาการตั้งแต่โอกาสแรกที่ทำได้ และจะต้องแสดงเจตนาโดยยื่นคำร้องแยกต่างหากจากคำให้การเพื่อให้เห็นว่าประสงค์จะให้นำข้อพิพาทไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการเมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องแยกต่างหากจากคำให้การ ขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี

/เพื่อให้คู่สัญญา...

เพื่อให้คู่สัญญาไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีเหตุให้ศาลไต่สวนและจำหน่ายคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครอง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้ ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องคืนเงินหลักประกันสัญญาและชดใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน และโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม (หย่อมบ้านแม่จ้าน้อย) หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนเพื่อเสนอต่อจังหวัด แม่ฮ่องสอนเพื่อพิจารณาอนุมัติในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลน ประมาณราคาให้เหมาะสมกับราคาน้ำมันที่ปรับตัวลดลง รวมถึงสภาพพื้นที่และประโยชน์ใช้สอย ของทั้งสองโครงการดังกล่าว อันเป็นเรื่องภายในของฝ่ายปกครองระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด แม่ฮ่องสอนซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบราคาจ้างเหมาโครงการดังกล่าวไปก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับอนุมัติแก้ไข เปลี่ยนแปลงแบบแปลนจากผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน และผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ชนะการสอบ ราคาโดยได้ลงนามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ย่อมถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมที่จะลงนามในสัญญาจ้างโดยที่ไม่ยกหรืออ้างเอกสิทธิ์ที่จะ ไม่ลงนามสัญญาจ้างเนื่องจากยังไม่ได้รับการอนุมัติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนจากผู้ว่าราชการ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามข้อ ๘ ของประกาศสอบราคา และข้อ ๑๐.๑ วรรคสอง ของเอกสารสอบราคา เลขที่ ๖/๒๕๕๘ และเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำเหตุนี้มากล่าวอ้างว่าการกระทำของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สุจริตหรือปกปิดข้อมูลและยกขึ้นเป็นเหตุขอบอกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ดังกล่าวได้ เมื่อพิจารณารายการประกอบแบบและแผนที่โดยสังเขปแสดงที่ตั้งโครงการ ตามประกาศ สอบราคาจ้างเหมาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่กำหนดในเอกสารสอบราคา เลขที่ ๖/๒๕๕๘ และเอกสารสอบราคาเลขที่ ๗/๒๕๕๘ กับรายการประกอบแบบแปลนก่อสร้าง ที่เป็นเอกสารตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นแบบแปลนเดียวกัน การที่ผู้ฟ้องคดี ได้เข้าร่วมเสนอราคาในการดำเนินการสอบราคาจ้างตามประกาศดังกล่าวจนกระทั่งเป็นผู้ชนะในการ สอบราคาและได้ลงนามในสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ จึงถือว่าไม่ได้เกิดจากการสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็น สาระสำคัญแห่งสัญญา สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จึงไม่ตกเป็น โมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖ และมีผลบังคับและผูกพันให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคู่สัญญาให้ต้องปฏิบัติตามสัญญา เมื่อสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่

๗/๒๕๕๘ ข้อ ๕ ก. กำหนดเวลาทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน และ ๔๕ วัน นับถัดจากวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งให้เริ่มงาน ตามลำดับ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างตามสัญญาทั้งสองฉบับในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตามลำดับตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ข้อ ๕ ข. โดยสำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่ก็เป็น การส่งมอบงานที่พ้นกำหนดเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามแบบแปลนและไม่เป็นไปตามสัญญา กรณีจึงถือว่าการทำงานยังคงไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างดังกล่าว ส่วนสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีเริ่มลงมือทำงานเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระยะเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ก็ยังไม่แล้วเสร็จเช่นกัน ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งอัตราค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ตามลำดับ พร้อมทั้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอยุติการทำงานและบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับและไม่ทำงานจ้างต่อไปจนแล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบที่จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ดังนั้น การบอกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยข้อสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีได้ตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญาจนถึงวันบอกเลิกสัญญาจ้างตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ อีกทั้งตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างทั้งสองฉบับยังกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิปรับหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมด หรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบในค่าปรับหรือค่าเสียหายตามข้อ ๑๗ ของสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงาน และค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิที่จะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใด ๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดมามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาของสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ จำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ และได้รับหลักประกันสัญญาจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท เพื่อชำระค่าเสียหายค่าปรับตามสัญญาวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา เป็นระยะเวลา

/๑๐๒ วัน...

๑๐๒ วัน เป็นเงิน ๑๑๘,๕๔๙.๕๐ บาท จึงเห็นได้ว่า จำนวนเงินค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ มีจำนวนมากกว่าหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ทั้งหมด สำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ บอกลีกสัญญาจ้างดังกล่าว รวมทั้งริบหลักประกันสัญญาเป็นเงินจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท เพื่อชำระค่าเสียหาย ดังนั้น หากคำนวณเงินค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท นับถัดจากวันที่ต้องทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา เป็นระยะเวลา ๙๙ วัน เป็นเงินจำนวน ๒๓๕,๓๗๒.๕๐ บาท เมื่อจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าวมีจำนวนมากกว่าหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ดังนั้น หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยึดไว้เป็นเงินจำนวน ๗๐,๓๙๕ บาท จึงถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าปรับตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยึดเงินหลักประกันสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จึงชอบด้วยข้อสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องคืนเงินหลักประกันสัญญาตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนปัญหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดใช้ค่าแห่งการทำงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า ตามบันทึกประจำวันงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ของผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มลงมือทำงานเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และตามรายงานผลการดำเนินการก่อสร้าง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้ควบคุมงานได้รายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานได้ร้อยละ ๑๒ ของเนื้องานทั้งหมด หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าดำเนินการตามสัญญาจ้างอีกเลย จนกระทั่งวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บอกลีกสัญญา ผลงานก็ยังไม่มีความก้าวหน้าเมื่อคำนึงถึงจำนวนวันที่ผู้ฟ้องคดีทำงานตามพยานหลักฐานที่ผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บันทึกไว้ กรณีจึงเป็นเหตุผลที่จะรับฟังได้ว่า งานที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการไปแล้วก่อนที่จะมีการบอกลีกสัญญา ได้ค้างงานร้อยละ ๑๒ ของค้างงานทั้งหมด และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้เข้าทำงานต่อให้แล้วเสร็จและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ได้นำสืบให้เห็นว่าไม่สามารถใช้ประโยชน์จากงานดังกล่าวต่อไปได้แต่อย่างใด จึงถือว่างานส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปตามโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิมยอมเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากถนนตามโครงการดังกล่าวอยู่ในตัว ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับเงินในส่วนของค่าแห่งการทำงานที่ได้กระทำให้จำนวนร้อยละ ๑๒ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ข้อ ๔ ข. ซึ่งได้กำหนดเงินค่าจ้างโดยถือราคาเหมารวม จำนวน ๙๕๑,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท สำหรับดอกเบี้ยที่ผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับนั้น โดยที่ดอกเบี้ยจากการไม่ใช้

/ค่าการงาน...

ค่าการงานหรือยอมให้ใช้ทรัพย์สินตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายไม่ได้บัญญัติให้มีสิทธิได้รับดอกเบี้ยเช่นเดียวกับการใช้คืนเงินตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ที่ให้มีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ มีผลนับแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่ ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลแล้ว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไปจนกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชำระเสร็จสิ้น สำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้าง ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่เป็นไปตามแบบแปลนและไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เมื่อพิจารณาบันทึก ประจำวันงานก่อสร้างและรายงานผลการดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ที่ผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ต่อประธาน กรรมการตรวจการจ้าง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานได้ร้อยละ ๖๙ ของงานทั้งหมด เห็นว่า การที่ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ควบคุมงานได้ตรวจสอบและ รายงานประธานกรรมการตรวจการจ้าง ตามบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ว่า ชั้นรองพื้นทางจากผลทดสอบวัสดุงานทางไม่ผ่านตามแบบแปลนที่กำหนด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า โครงการที่ผู้ฟ้องคดีซ่อมแซมถนน ไม่แล้วเสร็จและไม่เป็นไปตามแบบของสัญญา ให้ผู้ฟ้องคดีเข้ามาดำเนินการให้แล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดี ก็มีได้เข้าดำเนินการ โดยมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอยกเลิกสัญญาจ้างทำของและขอคืน เงินประกันและขอรับเงินชดใช้ค่าเสียหายพร้อมยุติการทำงาน กรณีจึงรับฟังได้ว่า งานที่ผู้ฟ้องคดี ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนมีการบอกเลิกสัญญาได้ค่างานร้อยละ ๖๙ ของค่างานทั้งหมด ผู้ฟ้องคดี จึงควรได้รับเงินค่าการงานที่ได้ทำไป เมื่อสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ข้อ ๔ ข. ได้กำหนดเงินค่าจ้าง โดยถือราคาเหมารวมเป็นเงินจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับเงินในส่วนของ ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๗๘๑ บาท สำหรับดอกเบี้ยที่ผู้ฟ้องคดี สมควรได้รับนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ มีผลนับแต่วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๓๒๐,๗๘๑ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็น วันที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาล คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๖๕.๙๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๘๔๖.๙๐ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๒๐,๗๘๑ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชำระเสร็จสิ้น และพิพากษาให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

/ของต้นเงิน...

ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และขตใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๘๔๖.๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า คู่สัญญาได้แสดงเจตนาบอกเลิกสัญญาต่อกันแล้ว และค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ได้ค้างงานร้อยละ ๑๒ ของค่างานทั้งหมด และค่าการงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ได้ค้างงานร้อยละ ๖๙ ของค่างานทั้งหมด โดยการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำไปเป็นค่าการงานจากการประมาณการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับปริมาณงานทั้งหมด ซึ่งตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ข้อ ๔ ข. ได้กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้างงวดเดียวเมื่อผู้รับจ้างปฏิบัติงานทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา มิได้กำหนดให้ส่งมอบงานเป็นงวด ๆ สัญญาจึงมุ่งที่ผลสำเร็จของงานทั้งหมดเป็นสำคัญ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่งมอบงานจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างแล้วปรากฏตามหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พบว่า งานก่อสร้างบางจุดไม่ได้ลงลูกรัง บางจุดลงลูกรังความหนาไม่ได้ และบางจุดไม่ได้ทำการบดอัดให้เป็นไปตามแบบแปลนตามสัญญา ประกอบกับแนวทางหลวงชนบทแม่ฮ่องสอนมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผลการทดสอบความหนาแน่นของวัสดุ ปรากฏว่าความหนาแน่นของการบดอัดพื้นทางเดิมและรองพื้นทางไม่ผ่านมาตรฐานตามหลักวิศวกรรมงานทางที่กำหนดในแบบแปลนตามสัญญา การบดอัดพื้นผิวทางและวัสดุผิวทางที่ไม่ได้มาตรฐานตามสัญญา ทำให้การยึดเกาะของวัสดุพื้นผิวทางยึดเกาะกันอย่างไม่มีคุณภาพ ทำให้เกิดการยุบเป็นหลุมของพื้นผิวและพื้นผิวทางหลุดร่อน บางจุดที่มีความชันชั้นดินที่บดอัดไม่ได้มาตรฐานชั้นดินจะสไลด์หลุดได้ ซึ่งทำให้ประชาชนที่ใช้ถนนสัญจรไม่สะดวกตามความคาดหมายของโครงการและอาจจะเกิดอันตรายจากการสัญจรได้ง่าย และการที่พื้นผิวทางเกิดการยุบเป็นหลุมและพื้นผิวทางหลุดร่อนจากการงานที่ไม่ได้มาตรฐานตามสัญญานั้น จะทำให้ต้องเสียงบประมาณของแผ่นดินไปซ่อมแซมจุดที่ชำรุดเสียหาย ซึ่งงบประมาณซ่อมแซมดังกล่าวจะต้องกันมาจากงบประมาณที่จะต้องนำไปพัฒนาท้องถิ่นในส่วนอื่น การงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการนั้นประชาชนไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการแต่กลับทำให้โครงสร้างพื้นผิวทางเสียไป และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มุ่งประสงค์ในความสำเร็จของงานทั้งหมดพร้อมกัน แต่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานที่ไม่แล้วเสร็จพร้อมกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถตรวจรับงานทั้งหมดได้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าการงานที่ได้กระทำดังกล่าวอาจเกิดความไม่เป็นธรรมต่อระบบราชการ เนื่องจากเป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือ

/สัญญาจ้าง...

สัญญาจ้าง และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งเป็นการจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ กรณีดังกล่าวจะทำให้การทำสัญญาจ้างของหน่วยงานราชการหลายแห่งเกิดปัญหาอุปสรรคและไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้ ทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการและเป็นปัญหาอันเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๑๖/๒๕๖๑ สรุปว่า กรณีที่สัญญามิได้กำหนดให้ส่งมอบงานเป็นงวด ๆ สัญญานั้นจึงมุ่งที่ผลสำเร็จของงานทั้งหมดเป็นสำคัญ และการงานที่ได้กระทำตามสัญญาไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการงานที่ได้กระทำไป ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ ผู้ว่าจ้างไม่จำต้องชำระค่าการงานดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำต้องชำระค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำตามสัญญาแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการแต่อย่างใด และเมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบในค่าปรับหรือค่าเสียหายตามข้อ ๑๗ ของสัญญาทั้งสองฉบับ ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิที่จะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใด ๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ ประกอบกับการเลิกสัญญาไม่ได้ทำให้สิทธิเรียกร้องเอาเบี้ยปรับจากผู้ฟ้องคดีระงับไปตามมาตรา ๓๙๑ วรรคท้าย แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา เป็นระยะเวลา ๙๙ วัน เป็นเงินจำนวน ๒๓๕,๓๗๒.๕๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้วางหลักประกันสัญญาจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท จึงมีค่าปรับเกินกว่าเงินหลักประกันสัญญาจำนวน ๑๘๗,๘๒๒.๕๐ บาท สำหรับสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา เป็นระยะเวลา ๑๐๒ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๑๘,๕๔๔.๕๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้วางหลักประกันสัญญาจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท จึงมีค่าปรับเกินกว่าเงินหลักประกันสัญญาจำนวน ๙๕,๓๐๔.๕๐ บาท รวมค่าปรับเกินกว่าหลักประกันสัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๒๘๓,๑๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี แต่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือปรับลดจากค่าการงานแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเกินกว่าเงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาทั้งสองฉบับจำนวน ๒๘๓,๑๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๒๘๓,๑๒๗ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ไม่รับอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในส่วนที่ขอให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับที่เกินกว่าเงินหลักประกันสัญญา

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จและส่งมอบงานที่จ้างทั้งสองสัญญาแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้ผู้รับจ้างรายใหม่เข้ามาดำเนินการต่อให้แล้วเสร็จ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้นำสืบให้เห็นว่าไม่สามารถใช้ประโยชน์จากงานดังกล่าวได้ต่อไปอย่างไร ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชดใช้ค่าการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้พิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าปรับตามสัญญาในจำนวนที่เกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานหรือปรับลดเงินจำนวนดังกล่าวจากค่าการทำงานที่เกิดขึ้น นั้น เมื่อคดีนี้มีประเด็นเพียงผู้ฟ้องคดีมีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องคืนหลักประกันและชดใช้ค่าการทำงานแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ฟ้องแย้งเรียกค่าปรับส่วนที่เกินจากหลักประกันและไม่มีคำขอให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าปรับส่วนที่เกินกว่าหลักประกันดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีอำนาจยกประเด็นนี้มากล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์ อุทธรณ์ในประเด็นนี้จึงไม่มีสาระในการวินิจฉัย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลในทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ วงเงินตามสัญญา ๙๕๑,๐๐๐ บาท คิดเงินค่าปรับตามสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท นับถัดจากวันที่ต้องทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา คือ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๒,๔๔๘ วัน เป็นเงินจำนวน ๕,๘๑๒,๙๘๗ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้วางหลักประกันสัญญาเป็นเงินจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท ค่าปรับจึงเกินกว่าเงินหลักประกันสัญญาเป็นเงินจำนวน ๕,๗๖๕,๔๓๗.๕๐ บาท ส่วนสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ วงเงินตามสัญญา ๔๖๔,๙๐๐ บาท คิดเงินค่าปรับตามสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท นับถัดจากวันที่ต้องทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา คือ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๒,๔๙๐ วัน เป็นเงินจำนวน ๒,๘๙๔,๐๐๒.๕๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้วางหลักประกันสัญญาเป็นเงินจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท ค่าปรับจึงเกินกว่าเงินหลักประกันสัญญาเป็นเงินจำนวน ๒,๘๗๐,๗๕๗.๕๐ บาท เมื่อรวมค่าปรับในส่วนที่เกินกว่าหลักประกันสัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ จึงคิดเป็นเงินจำนวน ๘,๖๓๖,๑๙๕ บาท จึงขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับที่เกินกว่าหลักประกันตามสัญญาทั้งสองฉบับ จำนวน ๘,๖๔๖,๘๑๔.๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๘,๖๔๖,๘๑๔.๒๕ บาท นับถัดจากวันที่ฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และขอให้ศาลปกครองสูงสุด

/พิพากษา...

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าแห่งงานอันได้กระทำตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับและยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำชี้แจง และพยานหลักฐานอื่นแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ สอบราคาจ้างเหมาโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิมสายบ้านห้วยโป่งกาน หมู่ที่ ๖ ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน และโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม (สายห้วยอมบ้านแม่จ้าน้อย) หมู่ที่ ๖ ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอราคาได้ และตกลงทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นค่าจ้างจำนวน ๙๕๑,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม (สายห้วยอมบ้านแม่จ้าน้อย) หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นค่าจ้างจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานดังกล่าวภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เร่งรัดการทำงานและแจ้งสงวนสิทธิการปรับตามสัญญาดังกล่าว ครั้นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาไม่แล้วเสร็จ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีถึงข้อสงวนสิทธิการปรับ ในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ

ในการ...

ในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และดำเนินการตามมาตรการปรับลด
 ค่างานก่อสร้างของหน่วยงานภาครัฐตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗
 โดยเคร่งครัด และให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามบัญชีรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณ
 และลงนามในสัญญาให้แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เร่งรัด
 ผู้ฟ้องคดีทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาทั้งสองฉบับ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม
 ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่
 ๗/๒๕๕๘ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ตรวจรับ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำเงินจำนวน ๑,๔๑๕,๙๐๐ บาท
 พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ
 ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอยกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับและขอคืนเงินประกันสัญญาและขอรับ
 เงินชดใช้ค่าเสียหายพร้อมยุติการทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาจ้าง
 เลขที่ ๗/๒๕๕๘ แล้ว พบว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการไม่แล้วเสร็จและยังไม่ได้ส่งมอบงาน จึงมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการและแจ้งการปรับตามสัญญา และแจ้งให้
 ผู้ฟ้องคดีดำเนินการในส่วนของสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และได้มีหนังสือ
 ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถบอกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับได้
 และเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาให้แล้วเสร็จ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๐
 กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจรับงานจ้างแล้ว
 เห็นว่า งานจ้างดำเนินการไม่แล้วเสร็จและไม่เป็นไปตามสัญญา จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม
 ๒๕๕๘ แจ้งผลการตรวจรับงานจ้างต่อผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือลงวันที่เดียวกันแจ้งอัตราค่าปรับ
 ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึง
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอยุติการทำงานและขอบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่
 ๗/๒๕๕๘ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ยืนยันการบอกเลิกสัญญาจ้างทั้งสองฉบับดังกล่าว
 และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และ
 ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งยกเลิก
 สัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
 ร่วมกันหรือแทนกันคืนหรือชดใช้เงินค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ
 เป็นเงินจำนวน ๘๕๖,๗๘๘ บาท พร้อมดอกเบี้ย และให้คืนเงินหลักประกันสัญญาทั้งสองฉบับ
 จำนวน ๗๐,๗๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ
 ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ รวมทั้งรับหลักประกันสัญญา
 ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้
 ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท

/พร้อมดอกเบี้ย...

พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และขอใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๘๔๖.๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแต่บางส่วน ตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระเงินค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะเป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่เป็นการงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะขอใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้น ๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น /กรณีสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำงานตามโครงการهماปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลมาบอง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน (สายที่ ๑ บ้านห้วยโป่งกาน) โดยมีค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๙๕๑,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญา โดยที่สัญญาดังกล่าว ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้าง จะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงาน ในเมื่อผู้ว่าจ้างต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่ง เป็นจำนวนเงินวันละ ๒๐๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้ จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย วรรคสอง กำหนดว่า

/ในระหว่าง...

ในระหว่างที่ผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญา นั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างจะไม่สามารถปฏิบัติ ตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ว่าจ้าง ได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้างเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ว่าจ้าง มีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จได้ ผู้ว่าจ้างหรือผู้รับจ้างทำงานนั้นต่อมีสิทธิใช้เครื่องใช้ในการก่อสร้าง สิ่งก่อสร้างขึ้นชั่วคราวสำหรับ งานก่อสร้าง และวัสดุต่าง ๆ ซึ่งเห็นว่าจะต้องสงวนเอาไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามสัญญาตามที่ จะเห็นสมควร วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีดังกล่าว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติ ตามสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้น ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบ ในค่าเสียหายซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานนั้นต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา และค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเพิ่ม (ถ้ามี) ซึ่งผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใด ๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้างตามสัญญานี้ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะ หักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่าย หรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้าง หรือบังคับจาก หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินงานไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญา คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายย่อมต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้ ค่าการงานอันผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ประกอบกับ พยานหลักฐานตามหนังสือของผู้ควบคุมงาน รายงานประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่มีการเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ นั้น ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้าง เป็นไปตามขั้นตอนและตามแบบแปลนทุกประการ คิดเป็นผลรวมการก่อสร้างได้ร้อยละ ๑๒ ของงานทั้งหมด กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินงานตามโครงการเหมาปรับปรุงซ่อมแซม ถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน (สายที่ ๑ บ้านห้วยโป่งกาน) ได้งานร้อยละ ๑๒ ของงานทั้งหมด เมื่อสัญญาจ้างดังกล่าวมีค่าจ้าง ทั้งสัญญาเป็นเงินจำนวน ๙๕๑,๐๐๐ บาท ดังนั้น ค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๖/๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชำระคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงคิดเป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่างมีหนี้ผูกพันตามสิทธิเรียกร้อง ซึ่งกันและกันจากมูลหนี้ตามสัญญาทางปกครองที่พิพาทสัญญาเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีสิทธิเรียกร้องค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

/ประกอบกับ...

ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยกข้อต่อสู้ในประเด็นสิทธิเรียกร้องค่าปรับมาในคดีนี้ด้วยแล้ว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสดงเจตนาว่าจะขอนำสิทธิเรียกร้องค่าปรับมาหักกลบลบหนี้กับสิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีตามสัญญา ศาลจึงมีอำนาจนำค่าปรับมาหักกลบลบหนี้กับเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิเรียกค่าปรับกรณีผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา นับถัดจากวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงวันบอกเลิกสัญญา คือวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๙๙ วัน ในอัตราวันละ ๒,๓๗๗.๕๐ บาท เป็นค่าปรับจำนวน ๒๓๕,๓๗๒.๕๐ บาท เมื่อนำค่าปรับจำนวนดังกล่าวไปหักจากค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท และจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท หนี้เงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายและหนี้จากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจำนวน ๖/๒๕๕๘ ที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น จึงเป็นอันระงับไปทั้งหมด และคงเหลือค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๗๓,๗๐๒.๕๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องชำระเงินค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกแต่อย่างใด

กรณีสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำงานตามโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาป่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน (สายห้วยอมบ้านแม่จ้าน้อย) โดยมีค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา โดยที่สัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ มีข้อตกลงในลักษณะเช่นเดียวกับสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ และมีการกำหนดค่าปรับกรณีผู้รับจ้างทำงานไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเป็นเงินวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียังดำเนินงานไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามสัญญาในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ กรณีจึงเห็นว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายย่อมต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้ค่าการงานอันผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ประกอบกับพยานหลักฐานตามหนังสือของผู้ควบคุมงาน รายงานประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่มีการเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ นั้น ผู้ฟ้องคดี

/ดำเนินการ...

ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามขั้นตอนและตามแบบแปลนทุกประการ คิดเป็นผลรวมการก่อสร้าง ใต้ร้อยละ ๖๙ ของงานทั้งหมด กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามโครงการปรับปรุง ซ่อมแซมถนนดินเดิม หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยโป่งกาน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัด แม่ฮ่องสอน (สายห้วยอมบ้านแม่จ๋าน้อย) ได้งานร้อยละ ๖๙ ของงานทั้งหมด เมื่อสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ มีค่าจ้างทั้งสัญญาเป็นเงินจำนวน ๔๖๔,๙๐๐ บาท ค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชำระคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงคิดเป็นเงิน จำนวน ๓๒๐,๗๘๑ บาท อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่างมีหนี้ผูกพันตามสิทธิ เรียกร้องซึ่งกันและกันจากมูลหนี้ตามสัญญาทางปกครองที่พิพาทสัญญาเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีสิทธิเรียกร้องค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยกข้อต่อสู้ในประเด็นสิทธิเรียกร้องค่าปรับมาในคดีนี้ด้วยแล้ว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสดงเจตนาว่าจะขอนำสิทธิเรียกร้องค่าปรับมาหักกลบลบหนี้กับสิทธิเรียกร้อง ของผู้ฟ้องคดีตามสัญญา ศาลจึงมีอำนาจนำค่าปรับมาหักกลบลบหนี้กับเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือ จากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิเรียกค่าปรับกรณีผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาตามสัญญา นับถัดจากวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันบอกเลิกสัญญา คือ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๑๐๒ วัน ในอัตราวันละ ๑,๑๖๒.๒๕ บาท เป็นค่าปรับจำนวน ๑๑๘,๕๔๙.๕๐ บาท เมื่อนำค่าปรับจำนวนดังกล่าวไปหักกับค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ ตามสัญญาจ้างจำนวน ๓๒๐,๗๘๑ บาท และหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจำนวน ๒๓,๒๔๕ บาท คงเหลือเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ เป็นเงิน จำนวน ๒๒๕,๔๗๖.๕๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้องเงินค่าการงานดังกล่าวนับแต่วันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือบอกเลิกสัญญา คือ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เคย มีหนังสือแจ้งเรียกค่าการงานจหนยื่นฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้จากต้นเงินจำนวน ๒๒๕,๔๗๖.๕๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป และโดยที่ในระหว่าง การพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสีย ดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรม หรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้ อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลัง พิจารณาบททวนทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ย

/เงินให้กู้ยืม...

เงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้นให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินจำนวน ๒๒๕,๔๗๖.๕๐ บาท ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินจำนวน ๒๒๕,๔๗๖.๕๐ บาท ที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงินเกินกว่าหลักประกันสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับที่เกินกว่าหลักประกันตามสัญญาทั้งสองฉบับ รวมเป็นเงินจำนวน ๘,๖๔๖,๘๑๔.๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๘,๖๔๖,๘๑๔.๒๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เสนอข้อหาต่อศาลปกครองชั้นต้นเพื่อขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับตามสัญญาดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับที่เกินกว่าหลักประกันตามสัญญาข้างต้นนี้ จึงถือเป็นการตั้งประเด็นใหม่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ยกขึ้นมาก่อนแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และกรณีดังกล่าวมิได้เป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นตามคำขอดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๑๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๓

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และขอใช้ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๘๔๖.๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่า จะชำระเสร็จสิ้น ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอใช้ ค่าแห่งการงานอันได้กระทำให้ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๒๒๕,๔๗๖.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตรา ดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่ม ร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ในศาลปกครองชั้นต้นบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

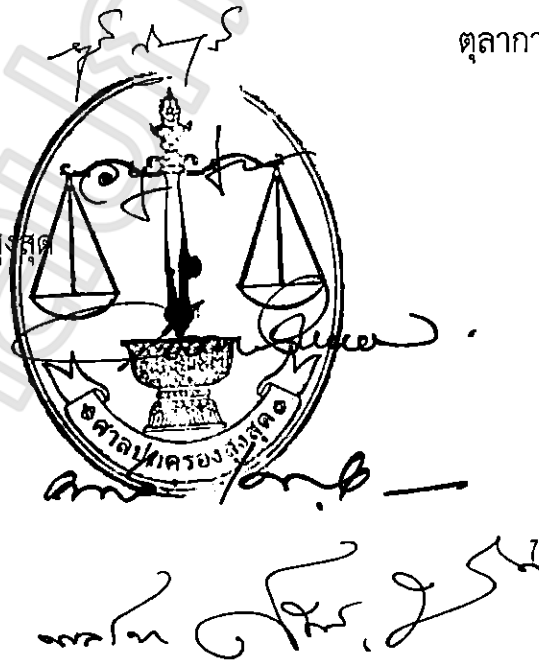
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีรรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงศ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

